„Svetlo svieti v tme, ale tma ho nepohltila.“ (J 1,5)

SVETLO PRAVOSLÁVIA

duchovný občasník pravoslávnej cirkevnej obce
Banská Bystrica

číslo 57, rok 2021

„Drahí bratia a sestry, majme vždy pred naším duchovným zrakom nekonečnú Božiu lásku, lásku Syna Božieho, ktorý pre nás hriešnych zostúpil na tento svet, narodil sa ako človek, trpel všetky prenasledovania a nakoniec i Kríž a smrť, a to jedine pre nás a pre našu spásu, zo Svojej veľkej lásky k nám. Na Jeho lásku môžeme reagovať našou láskou k Nemu, a pretože nie sme bohatými kráľmi, ktorí mu priniesli zlato, vonné kadidlo a myrhu, prinesme Mu aspoň naše čisté srdce a čisté duše. Aby nás Pán, keď pred Neho predstúpime, prijal a poznal nás ako svojich vlastných, a aby sa tiež, a to pripomínam sebe i vám všetkým, ktorí máte uši k počúvaniu, aby sa tiež zaradovali naši predkovia, keď pred nich predstúpime, tiež oni aby v nás rozpoznali svojich potomkov a prijali nás za svojich najbližších, za svojich príbuzných. Boh vám žehnaj!“ Patriarcha Srbský Pavel

Krajší príhovor by som sama nevymyslela, tak som si dovolila citovať nebohého srbského patriarchu Pavla. Prajem všetkým vám milosťou Božou naplnený roždestvenský čas,

Jana

Nositelia ducha

vernosť v málom

Nenávidiaci vášne odvrhuje ich príčiny. Prebývajúci v svojvoľnom si osvojovaní príčin sa vystavuje napádaniu váší i proti svojej vôli.

ctihodný Marek Askéta

igumen Nikon:

Bojuj so všetkými aj tými najmenšími hriechmi. Kto je neverný v malom, toho nepoveria veľkým. To diabol v nás vzbudzuje: „Toto je maličkosť, toto malichernosť, sú oveľa vážnejšie veci: „Prečo by sme s tým mali bojovať. Toto je pre askétov“.

Kto bude verný v malom, ten bude mať moc nad mnohými.

Nepovažuj hriechy zraku, sluchu, hmatu a ostatných zmyslov za malé. Svojimi následkami sú veľké, preto hneď čiň pokánie, ak nimi zhrešíš. A ak postrehneš, že sa často poddávaš hriechu akéhokoľvek zmyslu vyspovedaj sa a trúchli, lebo toto je počiatkom veľkého hriechu.

Ak sa budeme hlúposťami kochať v duši, vykonáme ich aj skutkami. Je to isté. Preto je potrebné udržať myseľ čistú za akúkoľvek cenu, všetkými dostupnými prostriedkami. Pomôcť nám v tom môže iba Boh.

Osobnosť človeka, jeho podstata závisí od orientácie jeho vôle. Ak človek speje k Bohu a chce sa zbaviť nedostatkov, už samotné takéto želanie ho vzďaľuje od hlúposti.

Maličká voľnosť v prístupe obracania sa k Bohu, ktorá nie je prerušená a nepokrytá pokáním nás môže priviesť k definitívnemu pádu. Pozeraj na malé hriechy, ako na počiatok veľkých. Ak ich nepremôžeš, prídu veľké a potom už bude veľmi ťažké sa ich zbaviť a očistiť sa.

Myslím, že teraz pri nedostatku duchovných vodcov Pán sám vedie ľudí, ktorí si naozaj želajú ísť Jeho cestou. Je potrebné mnoho sa modliť a vo všetkom postupovať podľa svedomia, či prikázaní a v každom aj tom najmenšom narušení hlboko trúchliť a kajať sa, lebo malý hriech nevyliečený pokáním nás istotne privedie k väčšiemu.

Človeku súcitiacemu s hriechom a vnútorne s ním stotožnenému diabol určite pripraví možnosť zhrešiť ním aj skutkom.

večné muky

Hovorím, že mučení v pekle sú bičovaní bičom lásky! A podľa mňa pekelné mučenie je pokáním.

ctihodný Izák Sýrsky

...panuje tam najkrutejšie z neduhov srdca zúfalstvo...

svätiteľ Ignatij Brjančaninov

igumen Nikon:

Môžeme si myslieť, že vytrvalý, neúnavný červ a neuhasínajúci oheň v budúcom živote sú nekonečným žiaľom srdca nad tým, že bol čas, keď bolo možné ukázať svoju lásku k Pánovi, keď bolo možné pretrpieť rôzne ťažkosti v Jeho mene, ukázať svoju lásku nie len cez ťažkosti, ale aj vierou v Neho uprostred rôznych pochybností a obáv, duchovnej samoty, uvedomenia si svojej slabosti, nemohúcnosti a ďalším... a neukázali sme.

Ak na Božiu lásku k nám reagujeme ľahostajnosťou, nezáujmom, neverením, neochotou zápasiť s hriechmi, uvedomelým porušovaním Božích prikázaní, miesto pokánia seba ospravedlňovaním, čo nás čaká? Čaká nás Božie odvrhnutie. *Akou mierou meriate, takou vám bude vymerané* hovorí Pán. Ak svojimi skutkami odvrhujeme Božiu lásku k nám, aj Pán odvrhne nás. *Nepoznám vás, choďte odo mňa do večného ohňa.* Toto je Boží súd tu vyrieknutý nad tvrdohlavými hriešnikmi pohŕdajúcimi Božím slovom

a kaziacimi evanjelium pre ospravedlnenie svojej hriešnosti. Beda im!

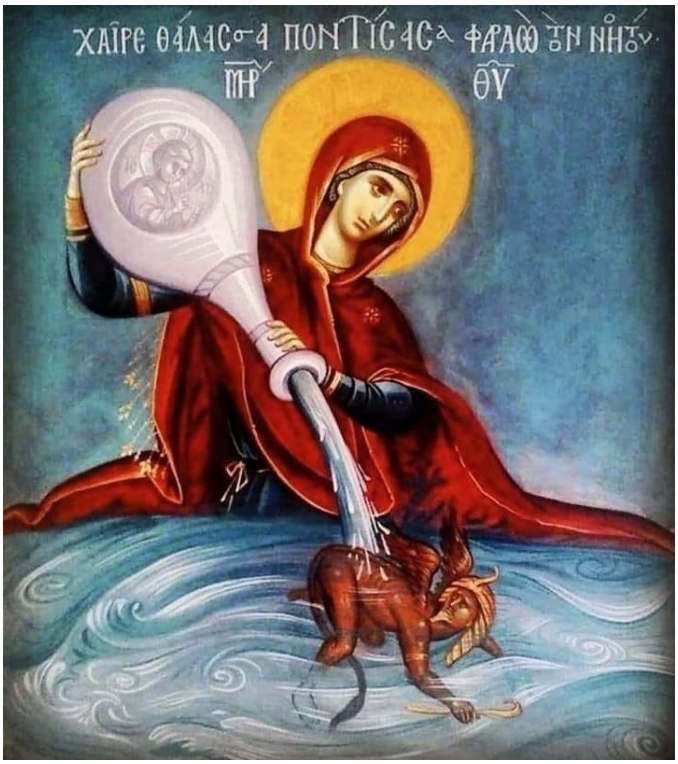

Materinské srdce! Beda tým, ktorí ho urazia! Budú musieť preliať mnoho sĺz, aby oslobodili svoje srdce od bolesti spôsobenej uhryznutím svedomia („neúnavný červ“). Pre človeka sa všetko začína tu na zemi, aj peklo a raj. Iba tu duševne mŕtvi necítia nič až dovtedy, keď budú vzkriesení pre večné muky, o reálnosti ktorých hovoria muky tých, ktorí ešte tu vstali z mŕtvych a pocítili utrpenie, ktoré je iba tieňom budúceho utrpenia pre nekajúcich sa tu na zemi.

Beda tým, kto urazí materinskú lásku! Nekonečne sa budú trápiť tí, čo urážali Božiu lásku. Lepšie by bolo, keby sa nenarodili! Večný plameň ich bude páliť v ich hrudi a nespáli ich.

Naša duša je Božím obrazom žijúcim v nás, ktorý si želá byť účastníkom na Christovom utrpení. Iba naša malodušnosť a slabosť sa ho boja, hoci sily na jeho zvládnutie by sme možno mali. A preto nám Pán z lásky k nám každému podľa jeho síl posiela spontánne ťažkosti a choroby, ale dáva nám aj trpezlivosť, aby sme ich mohli zniesť a stať sa tak účastníkmi Jeho utrpenia. Kto tu netrpel pre Christa, toho bude hrýzť svedomie v budúcom veku, hoci mohol ukázať svoju lásku k Christovi znášaním ťažkostí, ale neučiniac tak sa vyhýbal a utekal pred každým problémom. Svedomie nás bude hrýzť za to, že sme na Božiu lásku nereagovali vzájomnosťou.

Žiaľ, stiesnenosť, večné hryzenie svedomia, neúnavný červ a v srdci neuhasínajúci oheň bude tým, kto opovrhne touto Božou láskou a v plnosti neocení túto Božiu obetu pre nás. *„Nech zmĺkne každé ľudské telo a stojí v strachu a chvení“* pred Christovým krížom, pred Božou láskou, ktorá volá

každého hriešnika k záchrane cez vieru a pokánie. Náš Pán Isus Christos neprišiel súdiť svet hynúci v hriechu, ale zachrániť ho.

Preložil Marek Ignacik

Svätý Paisij Svätohorec

Príbehy, poučenia, zázraky, proroctvá...

Časť 1

Starec Paisij dostal od Boha neuveriteľne mnoho darov a zjavení, medzi ktorými boli napríklad tieto:

- keď kráčal po daždi, tak nezmokol;
- keď ho niekto odfotil bez požehnania, tak veľakrát sa postava starca na fotografii vôbec neobjavila;
- objavil sa znenazdania pred pútnikmi bez toho, aby ho oni videli prichádzať;
- počas modlitby ho veľakrát videli vznášať sa vo vzduchu;
- poslúchali ho mnohé zvieratá, ktoré mu nikdy neublížili: medvede, hady, vtáky atď. Bol ako Adam v rajskej záhrade... (podobné príbehy možno vidieť napr. v živote sv. Serafíma Sarovského);
- duchovne dokázal rozlíšiť útoky a triky démonov, a odolávať im, ako aj vyháňať démonov z posadnutých ľudí;
- Isus Christos, Bohorodička, a mnohí svätí sa mu pravidelne zjavovali;
- Mal dar uzdravovania chorôb fyzických ako aj duchovných;
- Videl Nestvorené Svetlo a po tejto skúsenosti mu všetky pozemské veci pripadali ako absolútne nič v porovnaním s tým, čo nás čaká po smrti;
- Taktiež on sám bol videný rôznymi ľuďmi ako sa sám nachádzal v Nestvorenom Svetle. Hlava mu žiarila ako slnko a ľudia sa na neho nemohli kvôli tomuto intenzívnemu svetlu pozerať (takmer totožnú skúsenosť opisuje aj Motovilov v rozhovore so sv. Serafímom Sarovským);
- Celé jeho telo, ako aj dych z jeho úst, vydávali neuveriteľne nádhernú vôňu;
- Vedel komunikovať v cudzích jazykoch napriek tomu, že sa ich nikdy neučil. Keď ho navštívili cudzinci, a nebol prítomný prekladateľ, tak po modlitbe starca Paisija začal starec s pútnikmi, ktorí nerozprávali grécky, komunikovať bez akýchkoľvek problémov;
- Boh dovolil, aby sa mnoho ráz ľudia zjavili pred ním, a prosili ho o pomoc ohľadom konkrétnej situácie. Starec Paisij sa za nich potom modlil;

- Bol prítomný na viacerých miestach súčasne. Na svätej hore Atos je veľmi známy prípad, keď ho mnísi z monastiera navštívili v jeho kélii bez toho, aby vedeli, že starec bol v tom čase v Jeruzaleme. Po zaklepaní na dvere jeho kélie im ale starec otvoril, dlho sa s nimi rozprával, a títo nadšení odišli od neho bez toho, aby vedeli, že starec sa tam kvôli nim zázračne objavil;
- Videl duchovný stav duší ľudí, ktorí zomreli – vedel presne, v akom duchovnom stave sa ich duša počas odlúčenia od tela nachádzala. Je známy prípad, ako mu Anjeli priniesli v podobe bábätka dušu prvej mníšky, ktorá zomrela v monastieri sv. Jána Bohoslova v Souroti. Starec bol veľmi potešený tým, čo videl, keďže táto duša mníšky Magdalény sa nachádzala na veľmi vysokom duchovnom stupni po živote plnom duchovného zápasu plného bdení, pôstov, modlitby a pokánia;
- Mal dal prozorlivosti a jasnovidectva – videl veci minulé ako aj budúce pre jednotlivých ľudí, ako aj celých národov. Keď k nemu niekto prichádzal, tak poznal jeho meno, z kade prichádza, jeho duchovný stav, náladu, problémy... Mal pred očami tiež ich minulosť ako aj budúcnosť. Mal taký "duchovný televízor", ktorý ho nikdy nesklamal. Videl tiež veľkú duchovnú blahodať, ktorá vychádzala z niektorých jednotlivcov, ktorí ho navštívili. Keď dostal od niekoho list, tak starec videl, čo je v ňom bez toho, aby ho otvoril, vedel, kto ten list poslal, kde sa táto osoba nachádza, a mal ako na papieri celý život tejto osoby... Mal tiež napr. videnie, ako Bohorodička drží ochranný omofor nad Cyprusom, a Božím vnuknutím pochopil, že to bola práve Ona, ktorá ochránila Grékov v čase vojny, a ktorá stále chráni grécku časť ostrova až do dnešných dní.

Vlci na Atose, ktoré pomreli do troch mesiacov

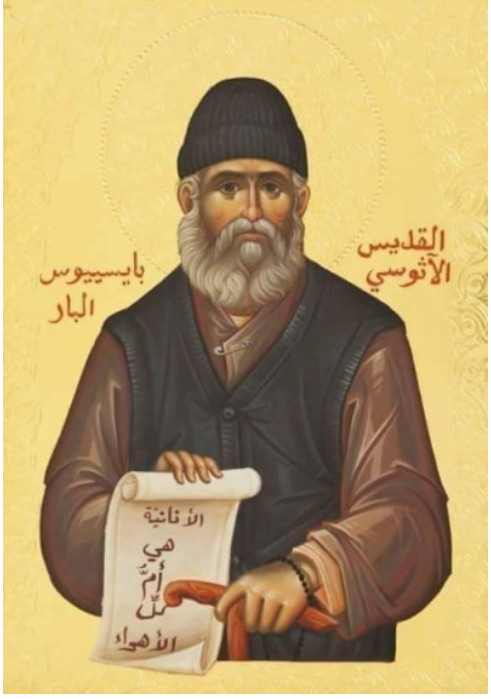

Metropolita Athanasios z Limassolu spomína: V roku 1990, keď som bol predstaviteľom Svätej Komunity na hore Atos, bola táto plná vlkov. Paradoxne veľa vlkov vstúpilo na našu horu... Tí z vás, ktorí ste v tom čase boli na tejto hore, si pamätáte, že to bolo nebezpečné. Vlci jedli veľa zvierat a mul, ktoré slúžili otcom. Návštevníci a mnísi boli v ohrození. Išli sme teda za svätým Paisijom a povedali sme mu: „Otče, máme veľký problém s vlkmi, a títo začnú (onedlho) jesť ľudí!" A bola to skutočne vážna otázka. Starec odpovedal: „Nehanbíte sa? Chcete sem priviesť lovcov (vlkov)... Modlite sa a vlci odídu!" „Ako sa však môžeme modliť, aby vlci odišli?" „Ak sa čo len jeden z vás bude správne modliť, do 3 mesiacov vlci zmiznú." A skutočne, do 3 mesiacov všetci vlci pomreli. Chytili nejaké baktérie a pomreli. Samozrejme, ten, kto sa správne modlil, bol starec Paisij. Takže je potrebné sa modliť. Vírus

zmizne, ak sa budeme modliť. Chceme ľudí, ktorí sa modlia, ohnivo modlia, s pokorou a pokáním. Potrebujeme toto a všetko ostatné sa vyrieši.

Úryvok z knihy „S bolesťou a láskou k súčasnému človeku“

Geronda, čo môžeme robiť, keď medzi naše práce patrí aj práca v hlučnom prostredí?

Keď musíme pracovať v hlučnom prostredí, tichý spev je veľmi užitočný. Ak sa ti to ale zdá príliš ťažké, snaž sa sústrediť a vyslovovať Isusovu modlitbu, potom spievať. A musíte byť trpezliví. Keď cestujem z hory Atos do Tesaloník (Solúna), jazda loďou môže byť veľmi hlučná. Sedím v kúte so zavretými očami, akoby som spal, takže ma nikto nebude rušiť a spievam si. Pospevujem si všetko, čo si dokážete predstaviť. Spievam chválospevy: Axion Estin (Dôstojné je...) a Aghios o Theos (Svätý Boh) mnohokrát. Loď vydáva hučanie, ktorú naozaj dobre sprevádza moje spievanie... Človek môže skutočne dosiahnuť taký stav božskej neprítomnosti akejkoľvek roztržitosti, že už nepočuje žiadny hluk alebo ho počuje, len keď chce, alebo pravdepodobne, keď je jeho myseľ pripravená vrátiť sa z neba... Keď som bol v armáde, povedal som veľmi zbožnému kolegovi vojakovi: „Stretneme sa na takom a takom mieste.“ "Ale je tam reproduktor," odpovedal mi. "Ak to niekto chce počuť," povedal som, "bude to počuť; a ak nechce, tak nebude. Keď je naša myseľ niečím veľmi pohltená, počujeme iné veci? V lese oproti môjmu obydliu pílili horu motorovými pílami. Keď ma pohltilo čítanie alebo modlitba, nič som nepočul. Keď som však zastal, začul som každý jeden zvuk.

Ako svätý Paisij reagoval na toto zemetrasenie? Čo urobil rumunský mních Enoch?

Christophoros Atallah, grécky pravoslávny arcibiskup v Ammáne, Jordánsko:

V 70. rokoch došlo k zemetraseniu (ak si dobre pamätám od otcov). Boli na Svätej hore (Atos) a zrazu, ako sme boli na nočnom bdení (na ktorom sa zúčastnil aj svätý Paisij)...jeden z otcov hovoril o fascinujúcej scéne, o ktorej by som vám chcel povedať... Zrazu, počas nočného bdenia v chráme došlo k zemetraseniu, lustre sa začali triasť a padať na zem. Ľudia, ktorí boli v chráme, vyšli von. Takmer všetci kričali od strachu. Starší mnísi v monastieri sedeli takto ako vy, bratia a sestry, teraz sedíte na týchto sedadlách, držali sviečky a modlili sa. Nikto z nich sa nepohol...nič.

Svätý Paisij bol vonku, chystal sa práve vstúpiť do chrámu, pretože jeden z diakonov bežal von. Na svojej ceste teda našiel mnícha Paisija a povedal mu: Paisij, nevidíš?! Všetko sa trasie, kam ideš do chrámu?!
Čo odpovedal svätý Paisij? Odpovedal: „Nezvykla ťa mama hojdať? V tom čase si sa nebál...Teraz, keď nás Isus trochu hojdá sem a tam...si sa začal báť! Nechaj ma ísť svojou cestou...“
A vošiel do chrámu. Zemetrasenie je ako hojdačka... Vidíte mier v srdci človeka, kde je Isus? Kde je mier...kde je Isus...

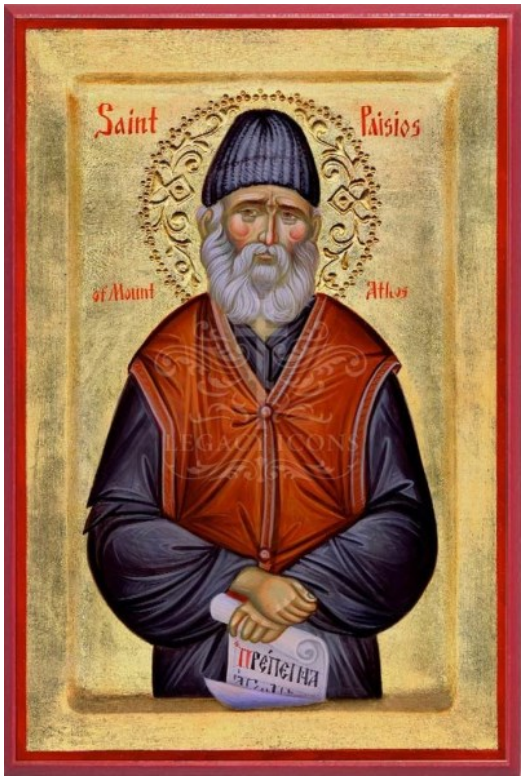

Isus je mier.
Isus je radosť.
Isus je bezpečie.
Isus je nádej.

Toto je scéna starcov, ktorí ostali na svojich miestach, nehýbali sa, zatiaľ čo všetci ostatní sa báli.

Arcibiskup povedal aj nasledujúci príbeh, aby sme sa nebáli, aby sme v sebe držali Isusa, ktorý je zdrojom mieru: Pripomínam si ďalšiu udalosť počas toho istého zemetrasenia. V Solúne (Tesalonikách) bol mních. Všetci ľudia v meste Solún vyšli do ulíc, on však vyšiel hore a posadil sa na balkón. Prišli zvoniť na jeho dvere. Bol ubytovaný sa v jednom zo študentských domovov. Zaklopali na jeho dvere a povedali mu:

„Mních Enoch (toto bolo jeho meno, Enoch), poď von...veci sa rozpadajú, domy sa zrútia.“
Potichu odpovedal: „Ak náš Pán chce, aby Enoch zomrel, Enoch zomrie.“
Bol Rumun a nehovoril tak dobre po grécky...
„Ak náš Pán chce, aby Enoch zomrel, Enoch zomrie. Ak náš Pán nechce, aby Enoch zomrel, Enoch nezomrie.“
Zavrel dvere svojej izby a vrátil sa na balkón.

Starec Paisij o zdokonaľovaní sa v duchovnom živote

Vidíte, že žiak končí prvý ročník a potom ide do druhého ročníka; dokončí základnú školu a ide na strednú školu, na vysokú školu a tak ďalej. Ak nie je dobrým študentom, vyhľadá pomoc. Alebo aby mohol vstúpiť na univerzitu, navštevuje prípravné kurzy. Neskôr, aby získal titul, intenzívne študuje. Potom sa môže rozhodnúť pre postgraduálne štúdium a doktorát. Môže dokonca odísť na špecializovanejšie štúdium do zahraničia. A to všetko sa deje s cieľom získať znalosť v konkrétnej oblasti. O čo viac by si mal človek robiť starosti o svoj boj v duchovnom živote, ktorým je duchovná veda, a o svoj duchovný rozvoj a zdatnosť!

Posadnutý muž a starec Paisij

Starec videl z diaľky prichádzať muža, ktorý bol chorý, a lekári mu nijako nemohli pomôcť. Keď mu tento muž vyrozprával svoje trápenie, starec Paisij darom prozorlivosti videl, že tento muž má v sebe démona, ktorého dostal za to, že bol neverný jednej žene, a táto na neho urobila démonické zaklínadlo. Tento muž tiež uškodil druhej mladej žene... o. Paisij mu poradil: Choď poprosiť obidve ženy o prepáčenie, potom choď na spoveď, a po spovedi nech nad tebou prečítajú modlitby exorcizmu a budeš v poriadku.

Tetovanie - SCENÁR ŽIVOTA NA VAŠOM TELE

Videl som tetovanie priateľky. Odpovedzte na otázku, prečo potrebovala, aby jej mama zaplatila tetovanie. Aký je váš názor na toto?

- Počas letnej sezóny, keď veľa ľudí chodí do táborov, sa odtiaľ mnohí táboriaci vracajú s tetovaním. Toto je bežné takmer po celom svete a je to veľká duchovná tragédia. Problém je v tom, že ľudia, ktorí si len dobrovoľne dávajú tetovanie, nepoznajú význam symbolov, slov, obrázkov a tiež za to platia peniaze. Ale táto ignorancia neoslobodzuje ľudí od problémov, ktoré si pustili do života tým, že si dajú tetovať na telo.

Vo východných bojových umeniach majster často cvičí aplikovanie rôznych tyčiniek na telo. Najškodnejší je hrnček s dvoma rybami. Je symbolom harmónie - jing a jang. Prostredníctvom aplikácie rôznych druhov obrázkov na tele sa zvyšuje sila a zručnosť športovca. Ale nepochádza to od Boha, ale od diabla.

Telo je druh značky. To, ako sú zvieratká niekedy stigmatizované, aby identifikovali majiteľa, tak aj osoba, ktorá si dala vytetovať, ukazuje, že to nie je zadarmo. Z histórie vieme, že stigma v niektorých krajinách bola nasadená na kriminálnych páchateľov, na otrokov. A teraz pod

zámienkou módy sú okultné tetovania veľmi bežné. Mnohí z tých, ktorí ich uplatňujú, nechápu ich význam. Ale ich deštruktívna sila od nej neodrádza.

Človek prijíma diablovu pečať, ukazuje, že si neváži pečať daru Ducha Svätého, ktorý mu bol daný vo sviatosti mieru po krste. Dobrovoľne sa pripravuje o božskú ochranu. Palice, farbenie tela široko používajú pohania, okultisti, satanisti.

Je smutné, že matka podporila dcéru v takej túžbe, a doplatila na to - ako druhu povinnosti voči satanovi. Tetovanie má silný vplyv na formovanie myšlienok človeka, a ak ide o okultné symboly, privedú ho do pekla.

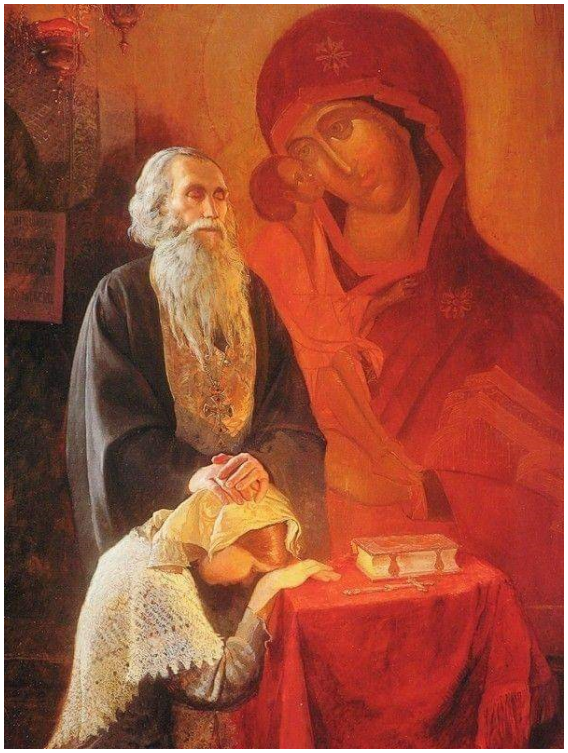

Poviem vám viac o vášni z jogy, najmä o tzv. ″ múdrych ". Najčastejšie slovo ″ múdry ″ rozumej špeciálnej joge pre prsty: komplexné špecifické gestá, posvätné pozície štetcov či kombinácie prstov. Múdry však nie je len rituálny špeciálny posunkový jazyk pomedzi prsty. Múdrymi sa nazývajú aj špeciálne telesné pózy, očné pozície, niektoré dýchacie techniky. Slovo ″ múdre ″ sa prekladá ako ″ znamenie ", ″ pečať ″ (zo sanskritu). A toto sú okultné praktiky, ten, kto to robí, si musí uvedomiť, že rovnakým spôsobom sa odchádza od Boha.

A ten, kto na seba zámerne kladie okultné symboly, používa okultné praktiky - tak odstraňuje kríž a dobrovoľne sa odovzdáva do otroctva diablovi, najkrutejšiemu pánovi, čo si možno predstaviť. Nie je to žiadny vtip; nedá sa spojiť svetlo a temnotu v duchovnom svete. Človek je buď s Bohom, alebo so satanom. Ani neškodný kvet nie je z duchovného hľadiska neškodný, ak je vytetovaný na ľudskom tele.

Bolo mi povedané o mladom farníkovi, dobrej dievčine, dokonca aj o pomáhaní v chráme, ktorá raz prišla do chrámu s tetovaním. A bol tam motýľ. O rok neskôr toto dievča opustilo chrám a odišlo do " nočných motýľov "...

Symboly fungujú bez ohľadu na to, na akú časť tela sa aplikujú, toto je informačný znak na ľudskom tele. Človek s tetovaním sa oveľa ťažšie obráti k Bohu modlitbou, je extrémne ťažké vyrovnať sa s útokom démonických síl. Po ochotnom prijatí úderu odmietol pomoc Božiu.

- Stáva sa, že tvár Christa Spasiteľa, tvár Blahoslavenej Panny je vytetovaná na tele, ako sa na to pozerať?

- Toto nie je dovolené. Christovým obrazom by mal byť život podľa jeho prikázaní, nie tetovanie na tele. Ikona aplikovaná na ľudské telo nie je ikona, ale skôr okultný symbol. S večnosťou sa nedá žartovať. Skúste držať ruku v ohni - a nebudete ju tam chcieť nechať ani sekundu.

Zákaz tetovania bol daný Bohom v Starom zákone: "... nestrihajte si telo a nespôsobujte si

písanie na seba " (Lev. 19:28; " Ste synovia Pána, svojho Boha, nerobte si rezy na tele " (Deut. 14:1). Aplikácia úderu nesie veľké duchovné nebezpečenstvo, môže skrátiť pozemský život človeka.

- Čo urobiť pre tých, ktorí sa dali potetovať a potom sa z toho pokajali? Ak to dokážeš zničiť, musíš to zničiť. Tetovanie je hriech, treba sa kajať pri spovedi, sľubovať Bohu, že to už nikdy nezopakuje.

Hieromonah Michail (Chepel)

Zdroj internet, krátené

TAJOMSTVO PRVOTNÉHO RAJA[1]

Čo je obsahom rajského života?

1.časť

Túžime tam nahliadnuť hoci len kútikom oka. Nakuknúť, čo tam robia duše spasených ľudí. Vykonávajú tam nejakú činnosť? Oddychujú? Ako trávia čas? A je vôbec možné nájsť čas tam, kde panuje večnosť?

Zvyčajne počúvame, že spravodliví získajú blaženosť, príjmu vence za trpezlivo znášané súženia a spolu s anjelmi budú oslavovať Boha. Ale, nie je to jednotvárne a nudné? Pomodlili sa, vzdali Bohu chválu, oddýchli pod prístreškom rajskej brány od ťažkých, na zemi konaných prác, a čo potom? Počúvame, že *„Boh zotrie im z očí*

[1] Тайна первозданного Рая / Православие.Ru (pravoslavie.ru)

každú slzu“[2], to jest nahradí všetky straty, zahojí rany, zbaví smútku. No ale tam je večnosť, slzy dávno uschli, v duši je mier a pokoj, a čo ďalej? Lebo, máme v sebe takú zvláštnosť, že duša človeka neznesie nečinnosť. Čo je obsahom rajského života?

Tajomstvo života v Raji

Svätý Siluán Atoský raz povedal príbeh. Vysoko na oblohe sa vznášal orol. Pozoroval krásy sveta a chcel o nich povedať kohútovi, ktorý žil na zemi, v obyčajnom dedinskom kurníku. Keď sa orol spustil na zem, kohút sa dôležito prechádzal medzi svojimi sliepkami a orla nejak zvlášť nepočúval. Kohút ničomu nerozumel, lebo ani kútikom oka nezazrel to, čo videl orol. Čoskoro ho to vznešené rozprávanie omrzelo. Tak aj žijúci pozemský nemôžu pochopiť nebeské.

Život v Raji je pre vyhnancov z Raja tajomstvom. A vyhnancom nie je daný zbytočný dôvod fantazírovať, čo tam je. Fantázie o duchovnom sa zvyčajne zmenia na problémy.

Avšak, je tu jeden problém. Každý má inú mieru chápania, a za jej hranicou úvahy nemajú zmysel. Dieťa nechápe dospelého. Slepý – maliara. Hluchý – muzikanta. Ako objasniť divému ľudožrútovi význam starých rukopisov, keď nevie čítať? Maximálne si nimi rozloží oheň, na ktorom si divoch pripraví milovníka rukopisov a ďalej bude žiť svoj divoký život. Nie všetkým je možné objasniť všetko. Nechápanie sa mení na odvrhnutie, a odvrhnutie na nevraživosť. V nepriateľstve s tým, čomu nerozumieme, ľudia ničia chrámy a ani neuvažujú, že chrám je Nebo na zemi, zvyšok Raja uprostred nášho hriešneho sveta.

Apoštol Pavol, uchvátený do Raja, až do tretieho Neba, sa stretol s tým, čo „*človek nesmie vysloviť*“[3], čiže s nevysloviteľným. On aj chcel hovoriť, len nevedel ako. Jediné, čo v nadšení povedal, bolo: „*ani oko nevidelo, ani ucho nepočulo, ani do ľudského srdca nevstúpilo to, čo pripravil Boh tým, ktorí ho milujú*“[4]. Znamená to, že u Boha v Raji je pre ľudí pripravené také blaho a šťastie, ktoré sa na zemi zďaleka nedá zažiť.

Napokon, pokračuje apoštol: „*nám to Boh zjavil Duchom Svätým*“[5]. Čiže, stále môžeme niečo povedať.

---

[2] Zj 21, 4.
[3] 2Kor 12, 4.
[4] 1Kor 2, 9.
[5] 1Kor 2, 10.

Prečo Boh umiestnil človeka do Raja

Božie Zjavenie hovorí, že Boh umiestnil človeka do Raja nie preto, aby v ňom bezstarostne ležal pod palmou a oberal plody z rajských stromov. Nie, v Písme je povedané: *„Hospodin, Boh, vzal človeka a umiestnil ho v záhrade Eden, aby ju obrábal a strážil“*[6].

Nie opaľovať sa alebo sa bezstarostne čľapkať v azúrových vodách rajských riek, ale záhradu Eden obrábať a chrániť ju. Teda, v prvotnom Raji bolo človeku nariadené byť zamestnaným.

Raj nemal potrebu byť obrábaný, pretože Boh všetko tvorí dokonale. Raj príjemne voňal prítomnosťou Božej blahodate. Potrebu obrábať mal človek. Nadmerná nečinnosť spôsobuje bezstarostnosť. Ľahostajnosť k prázdnote. A *„záhaľčivosť učí všelijakému zlu“*[7]. Človek, hoci bol stvorený čistým, nemal skúsenosť duchovného formovania, s ktorým je spojená námaha, rozvíjanie v sebe Bohom uložených talentov a odolnosť pri pokušeniach.

Vlastne, strom poznania dobra a zla bol daný preto, aby bola v človeku vypestovaná vernosť Bohu. Vernosť by bola vyjadrená odrezaním sa od Bohom stvorenej zeme a každého pokušenia zvodcu. Výchova si na strane človeka vyžadovala prácu, úsilie.

V čom konkrétnom spočívala práca v Raji nie je úplne jasné. Podľa svätého Jána Zlatoústeho, to bola práca „bezbolestná, bez útrap“. Predstavovala cestu k väčšej duchovnej dokonalosti. Dovolím si povedať, že obrábanie Raja si vyžadovalo nejakú tvorivú činnosť človeka, jeho hlboké, rozumovo-osobné zapojenie sa do rajskej harmónie stvoreného sveta, ktorý dýchal blahodaťou Svätého Ducha.

Je nám poodhalené, že Adam dával mená zvieratám[8]. Aby sa dalo pomenovať, je potrebné

poznávať, chápať tých, koho chceš pomenovať. Vedec, ktorý objaví novú hviezdu, pomenuje ju. Adam, chápajúc Bohom stvorený svet, dával mená a snažil sa preniknúť do tajomstiev vesmíru. A toto už vôbec nie je nečinnosť, ale hlboká, tvorivá, rozumovo-vôľová činnosť. Pomenovanie, je vyjadrením svojho poznania v slove, a značí, že človek formuloval plody svojej poznávacej činnosti.

Do práce v Raji boli u prvého človeka zapojené aj jeho duša, telo, myseľ, srdce, čiže všetky jeho rozumovo-vôľové vlastnosti.

---

[6] Gn 2, 15.
[7] Sir 33, 28.
[8] Pozri: Gen 2, 19-20.

Úlohy v prvotnom Raji

Súdiac podľa všetkého, v prvotnom Raji bolo pred človeka postavených mnoho úloh. Najmä, je povedané: *„Nech vládnu nad morskými rybami, nebeským vtáctvom, dobytkom, nad celou zemou a nad všetkými plazmi, čo sa hýbu po zemi“*[9].

Na vládu je treba byť spôsobilým a vedieť, ako riadiť.

Svet živých bytostí neprebýval v chaose alebo ničení slabších silnejšími. Svet bol iný, zliaty s blahodaťou Svätého Ducha. Nebola smrť ani dravosť. Poriadok a harmónia boli udržované činnosťou človeka, ako koruny Božieho tvorenia. Pokiaľ človek zachovával jednotu s Pánom, na svet sa cez človeka vylievalo svetlo Božej blahodate, ktoré cele bytie oduševňovalo.

Svätý Makarios Veľký nám poodhaľuje tajomstvo: „Nepriateľ Adama oklamal, a tak nad ním získal vládu, odňal mu moc, a sám sa pomenoval kniežaťom tohto sveta. Na začiatku bol za knieža tohto sveta a viditeľného pána ustanovený človek. Neprekonal ho žiadny oheň, netopila žiadna voda, neškodili mu ani zvieratá, nepôsobil na neho ani jed jedovatých živočíchov. Až potom, keď sa nechal oklamať, a svoju vládu prenechal zvodcovi“.

A kto by si len pomyslel, že titul „knieža tohto sveta“, ktorý diabol ukradol, patril človeku? Ale je to tak. V pozemskom svete je od počiatku kráľ, ktorý v sebe nosí obraz Nebeského Kráľa. Nebeský Kráľ, Boh, zapečatil kráľovským obrazom človeka, kráľa pozemského. Bohabojné kráľovstvo nie je despotizmus alebo tyrania, nie je útlakom nerozumného despotu. Bohabojné kráľovstvo je obetavá starostlivosť o tých, kto ti je zverený samotným Bohom. Poznávajúc Boha, bol človek povolaný k zdokonaľovaniu sa, a cez svoje osobné pretváranie, pretvárať aj okolitý svet.

Kraľovanie a panovanie prvého človeka ako koruny tvorstva znamenalo, že nebol odtrhnutý od Bohom danej prirodzenosti. Mysľou a srdcom bol povolaný obracať sa k Bohu, a Bohom stvorený svet mal chrániť, skrášľovať a udržiavať, ako

[9] Gn 1, 26.

sa v ohnisku udržuje oheň, určený na zachovanie. Lajdáctvo spôsobí vyhasnutie ohňa, a následne zimu a zamrznutie.

Je tu ešte jedna z rajských úloh: *„ploďte sa a množte sa“*[10]. Príjemná úloha? Súčasným skazeným človekom je táto úloha chápaná primitívnym spôsobom. Počať a nechať, tak robia nerozumné zvieratá (aj to nie všetky), snáď niekto z potomstva prežije. Človek, aby sa mohol plodiť a množiť, sa musí vedieť starať o tú, ktorá rodí, aj o tých, ktorí sa narodia. Starostlivosť je prejavom lásky, a bez lásky všetko stráca svoj zmysel. Aby človek mohol plodiť a množiť sa, musí vedieť vychovávať, deťom odovzdávať to najlepšie, a toto je celá veda, postavená pred človeka ako úloha ešte v prvotnom Raji.

Napokon, svätí otcovia danú úlohu interpretujú omnoho vznešenejšie. Tam, kde nad telom panoval duch, sa o samotnom telesnom rozmnožovaní uvažovalo inač. Napríklad, svätý Ján Zlatoústy o tom hovorí tak: „Do pádu prví ľudia žili ako anjeli, o nejakom spolužití sa nedá hovoriť. A ako sa to dialo, keď neboli závislí na telesných potrebách?“

Svätý Ignác (Brjančaninov) objasňuje: „Toto rozmnožovanie sa uskutočňovalo v absolútnej čistote, bez vášne. Namiesto pôžitku telesného, podobného zvieraciemu, bol svätý, duchovný. Samotný spôsob, aj keď Bohom nezjavený, neskúmame ale veríme, že pre Boha ako ľahko bolo dopustiť známy spôsob, tak isto ľahko mohol ustanoviť aj iný... Pri tvorení ženy z muža (Evy z rebra Adama) vidíme spôsob nevášnivého rozmnoženia ľudského rodu do pádu“.

A takto uvažovali prakticky všetci svätí otcovia.

Len blahoslavený Augustín sa domnieval, že spôsob počatia bol v Raji ten istý, ako dnes, no bez vášne telesného pôžitku. Ako sám hovoril, styk sa podriadil nie žiadosti, ale vôli človeka, „náležité údy sa uviedli do činnosti vôľou, bez vášne, pri absolútnom pokoji duše a tela, pri zachovaní čistoty“.

Bez ohľadu na to, kto ako to vidí, Raj nie je kráľovstvo žiadostivosti.

[10] Gn 1, 28.

Taký bol prvotný Raj. Aj dnes je Raj, kde sa dostávajú duše spasených ľudí, nad všetkým telesným. Takým, bez najmenšej prímesi vášne, bude Raj aj po všeobecnom Vzkriesení. Potom *„tí, čo budú uznaní za hodných dosiahnuť budúci vek a zmŕtvychvstanie, už sa viac neženia ani nevydávajú. Už ani umrieť nemôžu, lebo sú ako anjeli a sú Božími synmi, keďže sú synmi vzkriesenia“*[11].

Preložil jerej Marek Ignacik,

pokračovanie nabudúce

„JE TO DAR, KTORÝ JE POVOLÁNÍM K MOJEJ ZÁCHRANE A SPÁSE.“

Otec jeroschimonach Ambrosij (Young) hovorí o svojom onemocnení Alzheimerovej chorobe.

Ak to mám posúdiť z čisto duchovného hľadiska, tak som presvedčený, že sám Hospodin mi zoslal túto chorobu. Viete, mojou hlavnou a najväčšou neresťou a slabosťou vždy bola hrdosť – pýcha. Bol som hrdý a pýšil som sa svojím intelektom, všetko som poznal vždy najlepšie, úplne nevhodne som súdil druhých, namiesto toho, aby som bol zhovievavý a mal o druhých skôr mierne a vľúdne zmýšľanie.

A práve tá hrdosť – ona pýcha – je najťažším hriechom, i keď si ju mnohí v sebe ani nepovšimnú! Ale tento hriech, keď ho nepremôžeme, keď nad ním nezvíťazíme, nás dokáže stiahnuť do pekla. Pýcha satanova, hriech Adama a Evy.

Veľmi dobre si uvedomujem, čo ma priviedlo k tejto chorobe. Celý život som bol pyšný na svoj rozum, na svoj intelekt, na schopnosť jasne premýšľať o zložitých a ťažko pochopiteľných veciach, dobre hovoriť a písať, uvažovať, premýšľať a analyzovať zložité a ťažké záležitosti atď. Vo svojej mladosti som sa nekamarátil so športom, nemal som úspech u dievčat, nevedel som tancovať… Bol som intelektuál, knihomoľ a okrem mozgu som už nemal žiadne iné prednosti.

[11] Lk 20, 35-36.

Preto som všetky svoje sily nasmeroval na svoj intelektuálny rozvoj a dosiahol som pritom všetko, čo som dosiahnuť mohol, i keď mňa osobne akademický výskum nikdy nelákal a vždy sa mi javil len ako pustá zábava. Ale taká bola nakoniec moje cesta. I keď som sa snažil a usiloval využiť tieto dary ku službe Christu a Cirkvi, moje pýcha vždy zostávala so mnou.

A práve teraz prišiel ten okamžik, keď mi dal Hospodin určitú možnosť, ako v sebe samom umŕtviť tú príliš vysokú mienku o sebe samom, zmierniť a pokoriť moju pýchu, a bez reptania sa vydať oproti postupnému odumieraniu môjho rozumu. Túto chorobu prijímam celým svojím srdcom, aj keď niekedy i plačem, pretože to je dar, ktorý ma má zachrániť a spasiť. Niekedy sa mi zdá, že ono postupné odumieranie rôznych častí môjho mozgu je akoby odumieranie môjho prílišného sebavedomia a sebaistoty, môjho egocentrizmu, mojej pýchy. A vlastne, či toto nie je i cieľom nášho duchovného života bez ohľadu na to, akou cestou by sme sa k tomuto cieľu vydali?

Hospodin sa podíval dole a zistil, že sa nemienim zbaviť svojej pýchy iným spôsobom. A pretože ma má veľmi rád, pretože ma tak veľmi miluje, nehľadiac na to, že ja som tejto Jeho lásky nedôstojný, dal mi Boh túto neuveriteľnú možnosť zomrieť sám pre seba (sám sebe).

Vidím to totiž ako veľké, i keď niekedy, pravda, neľahké a bolestivé požehnanie!

Otec jeroschimonach Ambrosij (pred prijatím mníšstva otec Alexej Young) je autorom rady kníh, publikácii a článkov. Narodil sa roku 1943 a vo svojich 27 rokoch prijal pravoslávie. Bol duchovným synom v blahej pamäti zosnulého otca jeromonacha Serafíma (Roseho). Roku 1979 bol rukopoložený na kňaza a ako kňaz slúžil v Ruskej pravoslávnej cirkvi v zahraničí (ROCOR). So svojou manželkou Susan spolu

vychovali tri deti. Po smrti svojej ženy prijal otec Alexej mníšstvo a stal sa z neho jeromonach Ambrosij – Ambrose. Následne prijal i veľkú schimu. Posledných desať rokov svojho života je však postihnutý závažným onemocnením dnešnej doby – Alzheimerovou chorobou[1].

---

[1] Alzheimerova choroba je nezvratné a progresívne onemocnenie mozgu, ktoré pomaly ničí pamäť i myslenie a nakoniec berie človeku schopnosti vykonávať i tie najjednoduchšie úlohy. Je to neurodegeneratívne onemocnenie mozgu, ktoré sa prejavuje stratou nervových buniek v niektorých častiach mozgu. Jedná sa o najčastejší typ demencie, pričom k prvým príznakom patria poruchy pamäti, postupne sa pridáva poškodení kognitívnych a intelektuálnych, ale i fyzických schopností človeka.

Svätý Ján Zlatoústy – myšlienky

Dnes si bohatý, zajtra chudobný,
dnes si zdravý a zajtra nemocný,
dnes veselý, zajtra smutný,
dnes si vo sláve, zajtra v ponížení,
dnes mladý a zajtra starý,
dnes si na tróne a zajtra v hrobe.
Nepovyšuj sa, ale radšej prekonávaj pýchu.

+

Nech už by si bol kdekoľvek, modli sa. Ty si chrám Boží, nehľadaj miesto.

+

Ak si prišiel do Cirkvi hľadať svätých ľudí, tak si urobil chybu.
Ak si sem prišiel hľadať Boha, tak si učinil správnu voľbu.

+

Človek sa zo všetkého najviac musí učiť milosrdenstvu, lebo práve milosrdenstvo ho činí Človekom.

+

Byť blízko alebo ďaleko od Boha, závisí od samotného človeka,
pretože Boh je všade prítomný.

+

Do raja prichádza ten, kto po každom padnutí vstáva a ide ďalej.

+

Boh nezanecháva ľudí navždy v nešťastí, aby sa nestali slabými a ani navždy v šťastí, aby sa nestali ľahkovážnymi, ale rôznymi spôsobmi usporadúva ich spásu.

+

Nemysli na množstvo svojich hriechov, ale spomeň si na nekonečnú Božiu dobrotu. Choroby sú veľké, ale Lekár je väčší. Búrka je silná, ale Kormidelník je múdry. Duše sú dovedené do zúfalstva, ale sú spôsoby a prostriedky proti zúfalstvu. Niet ničoho, čo by mohlo zvíťaziť a premôcť Jeho milosrdenstvo.

+

Si nahnevaný? Buď takým vo vzťahu ku svojim hriechom, bi svoju dušu,

bičuj svoje svedomie, buď prísnym sudcom a hrozným katom svojich vlastných hriechov. A teraz hľaď na úžitok hnevu, preto ho i Boh do nás vložil.

+

Keď povieš ten a ten človek je zlý, špatný, bezcitný, vtedy obráť svoju pozornosť na seba samého, rozober starostlivo svoje skutky a činy a vtedy oľutuješ svoje slová.

+

V čom máme činiť pokánie:

Po prvé, zo svojich vlastných hriechov.

po druhé, v hriechoch, ku ktorým sme zviedli našich blížnych, skrze naše vyzývanie a povzbudenie, pokušenie a špatný príklad.

Po tretie, v tých dobrých skutkoch, ktoré sme mohli urobiť, ale neurobili.

Po štvrté, v tých dobrých skutkoch, od ktorých sme my odviedli blížneho.

Po piate, v tých dobrých skutkoch, ktoré sme učinili s hriechom len napol.

A o všetkých takýchto hriechoch, je treba pýtať sa svojho svedomia a pamäte, modliť sa a prosiť Boha, aby jedno i druhé osvietil, rozjasnil.

Čo dokáže viera v Hospoda nášho Isusa Christa. Aká je Tvoja viera?! Ako mi myrotočili sväté Ikony...

Drahí pravoslávni bratia a sestry v Christu!

Chcem sa s vami podeliť o niečo úžasné, môžem to nazvať aj zázrak, ktorý sa mi stal v mojej malej domácej cirkvi.

Na odporúčanie Jeremonacha zo Srbska, som sa začala modliť v októbri 40 dní akafist ku svätému Spyridonovi (Trimifuntskému). Asi po 10 dňoch modlenia na kolenách, nemala som peniaze, aby som kúpila olej do lampády. Pohár na olej mam postavený na tanieriku s ostrovom Cyprom. Rozprávala som sa s Ikonami, že ako vám zapálim lampádu, keď nemám

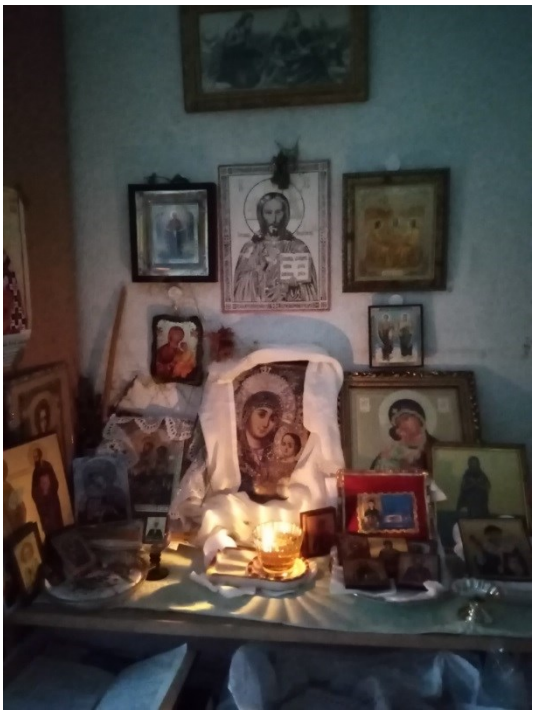

peniaze aby som kúpila olej? Bola som z toho smutná... Všimla som si, že biely obrus, ktorý bol na stolíku, je akosi mokrý. Rozmýšľam, čo sa stalo, veď som určite nič naň nevyliala. No i akúsi lahodnú vôňu som začala cítiť, ale nevenovala som tomu zo začiatku pozornosť. Myslím si, najbližšie vám už vymením obrus i pretriem vás - Ikony. Stále som to ale odkladala. Zrazu som zbadala, že na druhej časti tanierika je olej. Podvihnem pohár, a pod pohárom je tiež olej - vo vnútri pohára ho bolo trocha len úplne na dne. Tým, že som odkladala zo dňa na deň, že vyčistím stolík - kvôli nedostatku času a tiež lenivosti, sv. olej sa prelieval, vytekal z tanierika na obrus. Tento biely obrus bol teraz celý nasiaknutý prenádhernou vôňou, a ja som bola totálne duchovne slepá! A sv. Spyridon sa každým dňom od spodku Ikonky navlhčoval, videla som, že ta mokrota stúpa hore. Tiež by mi nikdy nenapadlo, že sa mi môže taký zázrak stať.

Začala som teda dávať dole všetky Ikony. Presvätá Bohorodička Jeruzalemská bola opretá o stenu. Pod ňou bola papierová tácka – svetlá, na nej ružový, svetlý obrúsok. Ja som, moji drahí, takmer nedýchala. Na stene, bol mastný fľak, Ikona myrotočila zo zadnej strany, pod ňou obrúsok a tácka - všetko mokré a voňavé. Ikony Presvätej Bohorodičky – Skoroposlušnica – takisto ako vidíte na obrázku, zadná strana je taktiež mokrá. Teraz už aj spredu aj rám sa mi stmavil, je takisto vlhký...

Postupne mi začalo myrotočiť čoraz viac ikon: Blaženej Matrony Moskovskej, svätého Anjela strážneho, Svätého Ján Kronštandského, Čotky, ktoré som si kúpila v ruskej cerkvi, ten obrázok sa mi páčil, tak som si ho nechala. A na moje počudovanie aj tento obrázok – list, začal myrotočiť.

Keď som to všetko videla, začala som plakať, a bola som z toho celá bez seba.

To som sa už pomaly blížila ku koncu mojich 40 dní začatého Akafistu.

Došla tiež ku mne vnučka, ktorá miluje Isusa Christa. Zaviedla som ju ku stolíku, a ona mi vraví: Baba, tu to veľmi krásne páchne. Ukázala som jej všetko, aj obrúsky, a ona sa hneď sama nimi pretrela, vybozkávala Ikony, a začala sa prežehnávať a klaňať, metanije až k zemi. Asi po pol hodine odišla domov.

Keď som prišla k stolíku, padla na kolená, prežehnala som sa, a oči mi hneď padli na ikonu sv. Spyridona. Drahí moji, prvýkrát som videla na vlastné oči ako sv. Spyridonovi, tam, kde má Sväté Písmo v ruke, naživo tečie úzkym cícerkom sväté myro. Tento moment vám nedokážem presne opísať. Ja som samovoľne vtedy padla som na kolená, cítiac preveľké teplo v mojom vnútri a majúc preveľký plač. Ako nevinné dieťa som pobozkala ikonu sv. Spyridona, ktorý mňa hriešnu urobil hodnou vidieť myrotočenie na jeho ikone. Do tohto momentu mi nebolo myrotočenie ukázané spredu, a všetky ikony myrotočili len zo zadnej strany

Po skončení 40-dňoveho Akafistu sv. Spyridonovi som začala čítať akafist Bohorodičke – Skoroposlučnici - tiež po dobu 40 dní. A ajhľa: zažali mi myrotočiť ďalšie ikony: svätého Jána Krstiteľa, svätého Apoštola Pavla, prepodobného Serafíma Sarovského, svätej Márie Magdalény, prepodobného Ivana Rylského, veľkomučeníčky Maríny a veľkomučeníka Minasa.

V súčasnej dobe sa to zastavilo. No ja, s Božou pomocou pokračujem ďalej v mojich modlitbách. Priala by som každému z vás, aby Vám Boh doprial takého duchovné povzbudenie a zažili takýto zázrak. Je to niečo neopísateľné!

Prajem vám mnoho síl si v dnešnej náročnej dobe nájsť čas pre Nášho Hospoda Boha a upevňovať sa v živej viere k Nášmu Stvoriteľovi Isusu Christu.

Bohu vďaka za všetko, už len zato, že dýcham a žijem. Amin.

V Christu Vaša sestra

Výroky svätých otcov

Počas celého dňa sa snaž častejšie spomínať na Boha.
Ak sa cítiš zle, obráť sa k nemu s modlitbou: ″ Pane, cítim sa zle, pomôž mi ". Ak sa cítiš dobre, povedz Bohu: ″ Pane, ďakujem Ti za túto radosť ".
Ak sa bojíš o niekoho, povedz Bohu:″ Pane, bojím sa o neho, som zronený, pomôž mu ".
A tak počas celého dňa - čokoľvek sa vám deje, modlite sa za to.
(Metropolitan Hilarion Alfeev)

"Never šťastiu. Pokiaľ si bohatý, rozjímaj, či si schopný dôstojne znášať chudobu. Keď si šťastný, predstavuj si, ako sa dôstojne stretneš s nešťastím. Keď ťa druhí chvália, uvažuj o tom, či si schopný dôstojne preniesť hanobenie. A po celý svoj život premýšľaj, ako dôstojne zomrieť."
(svätý Nikolaj Velimirovič)

"Všetky veľké pohromy, ktoré kedy týrali svet, boli zavinené pýchou."
(sv. Ján Zlatoustý)

"Sila milodaru nezávisí na tom, či dáš veľa, či málo, ale na tom, aby si nedal menej, než koľko môžeš."
(sv. Ján Zlatoustý)

"Myslíte si, že Boh bude vnímať modlitbu, ktorú sami nevnímate?"
(sv. Filaret, metropolita moskovský)

Každé ráno za svitania povedz: "Pane Isuse Christe, daj, nech prežijem deň bez hriechu!"
(starec Jozef Hesychasta, Atos)

Vždy môžeme povedať: "Pane, podľa môjho zváženia to nie je zlá vec - požehnaj! A ak to nie je z Tvojej vôle, polož nejakú prekážku, aby sa neuskutočnila."
(metropolita Antonij Bloom, Anglicko)

“Pán každého z nás stavia na také miesto, kde môžeme, pokiaľ chceme, priniesť Bohu plody dobrých skutkov a priviesť ku spáse seba i druhých.”
(sv. Ján Kronštadtský)

"Keď v sebe objavíte k niekomu nepriazeň, snažte sa tento hriešny pocit premôcť modlitbou za neho."
(sv. Amvrosij Optinský)

"Pokiaľ ťa ohovorili a za dobro ti oplatili zlom, nedrž v sebe zlobu. Odpusť a raduj sa, pretože vďaka tomu si sa o niekoľko stupienkov priblížil k Bohu."
(sv. Gabriel Urgebadze, Gruzínsko)

"I keby si mal tisíckrát pravdu, aký to má zmysel, keď tvoja žena plače?"
(V. S. Vysocký)

"Modlitba vychádza z lásky,
láska z radosti,
radosť z krotkosti,
krotkosť z pokory,
pokora zo slúženia,
slúženie z nádeje,
nádej z víry,
viera z poslušnosti,
poslušnosť z prostoty."
(sv. Makárij Egyptský)

Svedomie je nám dané preto, aby súdilo nás samotných; pokiaľ súdi druhých, je možné konštatovať, že sa začalo zaoberať tým, čo mu nepatrí."
(sv. Theofan Zátvorník)

“Nedržte v sebe dlho špatnú myšlienku, lebo tá škodí. Podobá sa muche sadajúcej na mäso a kladúcej do nej vajíčka. Skoro sa v mäse objavia červy. Rovnako tak škodí i špatná myšlienka, keď zostáva v mysli.”
(sv. Paisij Svätohorec)

"Často sa modlím za to, aby nám Boh pomohol rýchlejšie pochopiť, že vyššie než zákon môže byť iba LÁSKA, vyššie práva je len MILOSŤ, a vyššie než spravodlivosť je len ODPUSTENIE." patriarcha Alexij II.

"Máme vždy jediný cieľ, jediný plán, jediné smerovanie, jediný vektor - tým je večná spása."
(metropolita kyjevský a celej Ukrajiny Onufrij)

"Eucharistiu vždy prijímaj tak, ako by to bolo prvýkrát, a zároveň, ako by sa jednalo o tvoje posledné Prijímanie pred smrťou."
(sv. Porfirij Kavsokalivita, Atos)

"Žena nedosahuje spásy len prostým rodením detí, ale láskou k deťom, obetavou láskou, v ktorej nehľadá nič pre sebe, ale vychováva svoje dieťa pre Boha, s Bohom a v Bohu."
(prot. Jevgenij Šestun)

Pokánie je primárne zmierenie so sebou samým a skrze neho aj zmierenie s Bohom a ľuďmi.
-
Radšej robiť chyby v milosti ako v prísnosti.
-
Viera v nás oslabuje, pretože nejdeme k nej oproti, nepripravujeme sa prijať dar a neprosíme ako otec chlapca, posadnutý zlým duchom, ktorý kričal:
″ Verím, pomôž mojej nevere." (Mk 9, 24)
Svätý nový mučeník
vs. Sergiy Mečev

Modlitba v čase pandémie

Господи Боже наш! Услышь с высоты святаго Твоего Престола нас, грешных и недостойных рабов Твоих, благость Твою грехами своими прогневавших и милосердие Твое удаливших, и не взыскивай с рабов Твоих, но отврати страшный гнев Твой, справедливо нас постигший, прекрати пагубное наказание, удали страшный меч Твой, невидимо и безвременно нас поражающий, и пощади несчастных и слабых рабов Твоих, и не обрекай на смерть души наши, в покаянии прибегающие с истомленным сердцем и со слезами к Тебе, Богу Милосердому, мольбам нашим внимающему и перемену подающему. Ибо Тебе (одному только) принадлежит милость и спасение, Боже наш, и Тебе славословие приносим, Отцу и Сыну и Святому Духу, ныне и присно и во веки веков. Аминь.

Pane, Bože náš! Vyslyš z výsosti Tvojho svätého Trónu nás, hriešnych a nehodných Tvojich služobníkov, ktorí sme sa prehrešili proti Tvojej dobrotivosti a oddialili od seba Tvoje milosrdenstvo. Netrestaj nás, Tvojich služobníkov, ale odvráť od nás Tvoj strašný hnev, ktorý nás spravodlivo postihol. Zastav tento zhubný trest, oddiaľ Tvoj hrozný meč, ktorý nás neviditeľne a predčasne zráňa. Zľutuj sa nad Tvojimi nešťastnými a slabými služobníkmi a neodsúď na smrť naše duše, ktoré sa v pokání s utrápeným srdcom a slzami utiekajú k Tebe, milosrdnému Bohu, ktorý vníma naše prosby a prináša zmeny. Lebo tebe jedinému náleží zmilovať sa a spasiť, Bože náš, a Tebe chválu vzdávame, Otcu i Synu i Svätému Duchu, teraz i vždy, až na veky vekov. Amen.

NEPREHLIADNITE

„Kto skúpo rozsieva, skúpo bude aj žať; kto však hojne rozsieva, hojne bude aj žať. Každý (nech dá), ako si zaumienil v srdci, nie z neochoty alebo z prinútenia; lebo ochotného darcu miluje Boh.“

(Druhý list apoštola Pavla Korintským 9, 6-7)

Zbierka na stavbu chrámu v Banskej Bystrici

Bankové spojenie:

IBAN: SK82 0900 0000 0051 0922 4043

OZNAM

Všetkým sympatizantom pravoslávia oznamujeme, že nedeľné sv. liturgie sa v Banskej Bystrici a Zvolene konajú striedavo. Jednu nedeľu v Banskej Bystrici v DOMe Slovenského misijného hnutia na Skuteckého ulici č. 4 (oproti bývalému kinu Hviezda) so začiatkom o 9:00 hodine a ďalšiu nedeľu v kaplnke zvolenského zámku vo Zvolene so začiatkom o 8:45 hodine. Všetky sviatočné bohoslužby (utrene, večierne, sv. liturgie), ktoré pripadnú na ktorýkoľvek deň v týždni okrem nedele, sa konajú vo vojenskej kaplnke veliteľstva vzdušných síl vo Zvolene na ulici Jána Jiskru 10. Raz za dva mesiace sa koná svätá Liturgia aj v kaplnke na zámku vo Vígľaši. Ďalej všetkým záujemcom o duchovné rady, duchovné usmernenie, zodpovedanie otázok v oblasti duchovného života, či bližšie informácie o bohoslužbách odporúčame, aby kontaktovali duchovného cirkevných obcí cestou e-mailu: marek.ignacik@gmail.com alebo na telefónnom čísle: 0903 824 426. K dispozícii je naša stránka a to: www.pcozvbb.sk

Informácie o našom občasníku, možnosti jeho odoberania či prispievania doň dostanete na telefónnom čísle redaktorky časopisu: 0903 170 583.

Zodpovedná:

Redaktorka: Mgr. Jana Tomášová, Jesenského 16, 974 01 Banská Bystrica, e-mail: jankasom@szm.com

www.pravoslavie.sk